

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1959-1960.

10 MEI 1960.

WETSVOORSTEL

strekende tot wijziging van artikel 53ter
van de wet van 4 augustus 1930
inzake gezinsvergoedingen voor loontrekkenden.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het artikel 53bis van de wet van 4 augustus 1930 regelt de voorwaarden waaronder een loontrekkende uit een gezin waarvan de ouders zelfstandigen zijn, de gezinsvergoedingen kan genieten voor zijn jongere broeders en zusters.

Een van deze voorwaarden is dat het moet gaan om een gezin dat als min vermogend kan worden aangezien.

Het artikel 53ter bepaalt voor de gezamenlijke inkomsten van alle gezinsleden de grens, die niet mag worden overschreden, wil een gezin als min vermogend worden beschouwd in de zin van deze wetgeving.

Deze bedragen werden een laatste maal gewijzigd bij de wet van 27 maart 1951 (art. 27). Ze werden gebracht op :

54.000 frank in gemeenten beneden de 50.000 inwoners;

60.000 frank in gemeenten van 5.000 tot 30.000 inwoners;

68.000 frank in gemeenten van boven de 30.000 inwoners;

72.000 frank in gemeenten behorend tot de agglomeraties Brussel, Antwerpen, Gent en Luik.

Sedert deze laatste wijziging zijn de kosten van levensonderhoud in aanzienlijke mate gestegen; het indexcijfer der kleinhandelsprijzen op basis 1936-1938 = 100 was voor 1950 gemiddeld : 377; thans bedraagt het 460, wat een stijging betekent van 22 %.

Anderzijds heeft door de algemene verhoging van de volkswelvaart het begrip « min vermogend » een evolutie ondergaan die verder strekt dan wat uit de mathematische vergelijking der indexcijfers blijkt.

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1959-1960.

10 MAI 1960.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 53ter de la loi du 4 août 1930
relative aux allocations familiales
pour travailleurs salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 53bis de la loi du 4 août 1930 règle les conditions auxquelles le travailleur salarié faisant partie d'une famille dont les père et mère sont des travailleurs indépendants, peut bénéficier des allocations familiales pour ses jeunes frères et sœurs.

L'une de ces conditions est que la famille doit pouvoir être considérée comme peu aisée.

L'article 53ter fixe, pour l'ensemble des revenus de tous les membres de la famille, le plafond qui ne peut être dépassé, pour que la famille puisse être considérée comme peu aisée au sens de la loi.

Ces montants ont été modifiés en dernier lieu par la loi du 27 mars 1951 (art. 27). Ils furent portés à :

54.000 francs dans les communes de moins de 5.000 habitants;

60.000 francs dans les communes de 5.000 à 30.000 habitants;

68.000 francs dans les communes de plus de 30.000 habitants;

72.000 francs dans les communes faisant partie des agglomérations de Bruxelles, d'Anvers, de Gand et de Liège.

Depuis cette dernière modification, le coût de la vie a considérablement augmenté; comparativement à 1936-1938 = 100, l'indice des prix de détail atteignait en moyenne 377 en 1950; il s'élève actuellement à 460, soit une augmentation de 22 %.

D'autre part, en raison de l'accroissement général du bien-être des masses, la notion de « peu aisè » a subi une évolution plus profonde que celle qui résulte de la comparaison mathématique des indices.

Alhoewel wij overtuigd zijn dat door de aanzienlijke verschillen tussen deze cijfers, het platteland ten opzichte van de grote agglomeraties benadeligd wordt, vermits de kosten van levensonderhoud minder uiteenlopen, stellen wij dienaangaande geen wijziging voor, ten einde bij dit voorstel met beperkte draagwijdte geen vraagstuk op te roepen dat zich op diverse terreinen van de sociale en de fiskale wetgeving stelt.

Ten einde evenwel de thans bestaande benadeling niet toe te spitsen stellen wij geen procentuele maar een absolute verhoging met 20.000 frank van ieder der aangegeven bedragen voor.

Aldus zouden deze cijfers gebracht worden op 74.000, 80.000, 88.000 en 92.000 frank. Dit is de draagwijdte van het eerste artikel van dit voorstel.

De derde alinea van het artikel 53ter bepaalt bovendien dat de genoemde bedragen met 5 % mogen vermeerderd worden voor het eerste en eveneens voor het tweede kind en met 10 % voor ieder der volgende kinderen.

Evenwel wordt voor deze verhoging op basis van kinderlast een algemeen plafond van 50 % vastgesteld.

Dit heeft tot gevolg dat om als min vermogend te kunnen worden aangezien de inkomstengrens niet hoger ligt voor een gezin van 7, 8, 9, 10 of meer kinderen, dan deze van een gezin met zes kinderen.

Deze bepaling benadeligt op onverantwoordelijke wijze de gezinnen met de grootste kinderlast.

Wij stellen dientengevolge voor dit maximum af te schaffen. Dit is de draagwijdte van het tweede artikel.

Ten slotte zijn er in het verleden af en toe moeilijkheden gerezen om te weten welk jaar in aanmerking moest genomen worden voor het bepalen der inkomsten; daar deze inkomsten voor de zelfstandige slechts vastgelegd worden in het jaar dat volgt op het inkomstenjaar stellen wij voor dat de inkomsten van het voorlaatste jaar zouden tot basis genomen worden der berekening; deze regel wordt thans algemeen toegepast krachtens een administratieve regeling; het past hem een wettelijke grondslag te geven. Dit is de draagwijdte van het artikel 3 van ons voorstel.

Bien que nous soyons convaincu que, par suite des énormes différences entre ces chiffres, la province est défavorisée par rapport aux grandes agglomérations, le coût de la vie y étant plus uniforme, nous ne proposons pas de modification à ce sujet, afin de ne pas soulever par cette proposition, d'une portée réduite, un problème qui se pose dans divers domaines de la législation sociale et fiscale.

Toutefois, en vue de ne pas agraver les préjudices actuels, nous ne proposons pas de relèvement en pourcentage, mais une augmentation absolue de 20.000 francs de chacun des montants indiqués.

Les chiffres en question deviendraient ainsi : 74.000, 80.000, 88.000 et 92.000 francs. Telle est la portée de l'article 1er de la présente proposition.

L'alinéa 3 de l'article 53ter prévoit en outre que lesdits montants peuvent être majorés de 5 % pour le premier enfant, de même que pour le second, et de 10 % pour chacun des enfants suivants.

Pour cette majoration, basée sur la charge d'enfants, il est cependant fixé un plafond général de 50 %.

Il en résulte que pour qu'une famille puisse être considérée comme peu aisée le maximum des revenus, fixé pour une famille de 7, 8, 9, 10 enfants ou plus, n'est pas supérieur à celui d'une famille de six enfants.

Cette disposition désavantage d'une manière injustifiée les familles ayant la plus grande charge d'enfants.

Nous proposons dès lors de supprimer ce maximum. C'est l'objet de l'article 2.

Enfin, des difficultés se sont parfois présentées dans le passé quant à la question de savoir quelle était l'année à prendre en considération pour le calcul des revenus. Le calcul de ces revenus n'étant opéré pour les travailleurs indépendants qu'au cours de l'année suivant celle des revenus, nous proposons de prendre comme base du calcul les revenus de l'avant-dernière année. Cette règle est actuellement d'application générale en vertu d'un règlement administratif; il convient dès lors de lui donner une base légale. C'est l'objet de l'article 3 de notre proposition.

A. LAVENS.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

In alinea 1 van artikel 53ter van de wet van 4 augustus 1930 inzake gezinsvergoedingen van loontrekenden worden de bedragen 54.000, 60.000, 68.000, 72.000 vervangen door respectievelijk 74.000, 80.000, 88.000, 92.000.

Art. 2.

In alinea 3 van hetzelfde artikel wordt *in fine* de zinsnede « zonder in het geheel 50 % te mogen overschrijden » weggelaten.

Art. 3.

Na de derde alinea van genoemd artikel wordt een nieuwe alinea ingeschakeld die luidt als volgt :

« Voor de toepassing van dit artikel komen in aanmerking, de inkomsten die de gezinsleden hebben genoten in het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan datgene waarop de kinderbijslag betrekking heeft. »

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

A l'alinéa 1er de l'article 53ter de loi du 4 août 1930, relative aux allocations familiales pour travailleurs salariés, les montants de 54.000, 60.000, 68.000 et 72.000 sont remplacés respectivement par 74.000, 80.000, 88.000 et 92.000.

Art. 2.

A l'alinéa 3 du même article, *in fine*, le membre de phrase « sans pouvoir excéder 50 % au total » est supprimé.

Art. 3.

Après le troisième alinéa du même article, il est inséré un alinéa nouveau, libellé comme suit :

« Pour l'application de cet article, sont pris en considération, les revenus dont les membres de la famille ont bénéficié au cours de l'avant-dernière année précédant celle à laquelle se rapportent les allocations familiales ».

Art. 4.

Deze wet treedt in werking de eerste van de maand
tijdens welke zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekend-
gemaakt.

Art. 4.

La présente loi entre en vigueur le premier du mois de sa
publication au *Moniteur belge*.

A. LAVENS,
PI. DE PAEPE,
P. EECCKMAN,
L. VERHENNE,
A. DEQUAE,
R. DEVOS.
